

coscolla (BOT)

(*Quercus coccifera*, família de les fagàcies) El coscoll és normalment un arbust perenne de menys d'1 metre, encara que pot arribar als 2 m o més, que es ramifica des de la base entreteixint els seus branquillons, d'escorça llisa, i forma una mata arrodonida i densa. Les fulles, distribuïdes de manera alterna, són xicotetes i primes però coriàcies i rígides i es fan notar per les dents espinoses del marge, que són punxoses; tenen una forma més o menys oval, són lluent i glabres (sense pèls), amb els nervis més prominents a l'anvers que al revers i es subjecten per un pecíol molt curt. Les flors masculines es reuneixen en inflorescències penjants, denses i poc vistoses, i les femenines són envoltades per un involucre amb

tres estils. El fruit, la bellota o gla, de forma ovalada, té el peduncle molt curt i la cúpula de la base és punxant a causa de les escames rígides i corbades que la cobreixen. La bellota és de sabor amarg a causa dels tanins que conté. Antigament s'havia explotat la cotxinilla (*Coccus ilicis*) que parasita les branques del coscoll (d'ací l'específic coccifera: *cocciferum* vol dir *que fa cocci*). L'insecte era recol·lectat, dessecat i polvoritzat i s'usava per a preparar un colorant vermell viu: el carmí, nom provinent de l'àrab quermes, que va passar a carmessí i a carmí. El coscoll és típicament mediterrani amb una àrea de distribució que s'estén des de Portugal a Turquia. A Benidorm el trobem ben representat a la serra de la Cortina i els seus vessants i a la serra Gelada.

Diccionari de
Benidorm